

SPET DRUŽI NAS VENČANI MAJ!

Slovenski dom San Martín 23. maja 2004

INŽ. TONE PODRŽAJ

Spet nas druži maj, dragi prijatelji, da skupaj praznujemo 44. obletnico Slovenskega doma. Venčani maj, ko pletemo vence in z njimi krasimo prostore in slike v znak slovesnega praznovanja. Danes spletamo kar štiri in bi z njimi lahko ovili štiri mlaje.

Prvi venec poklanjamo Mariji. Podobno kot si noben otrok ne more zamišljati toplega doma brez matere, si tudi božji otroci ne moremo zamišljati krščanstva in Cerkve brez Jezusove matere Marije. Podobno kot vsaka mati skrbi za svojo družino in jo varuje, tako Marija varuje in prosi za veliko družino nas kristjanov pri svojem Sinu Jezusu. V svetem pismu ni veliko zapisanega o Mariji. Vendar pa božja beseda pove vse tisto o Njej, kar je za nas kristjane najbolj važno. Marija je bila ponižna, skromna in iskrena ter zelo verna Izraelka. Bog je videl njeno čisto dušo in njeno plemenito srce, zato Jo je izbral za mater svojemu Sinu Jezusu.

Blaženi škof Anton Martin Slomšek v homiliji „Marijina čast in oblast“ primerja v prispodobi ime svoje matere z imenom nebeške matere Marije in pravi: „Kakor je ime mati otroku nekaj najdražjega, saj razodeva njeno ljubezen in dobroto, tako je tudi za kristjana Marijino ime najdražje ime.“

V mesecu maju praznujemo god lujanske Matere božje, god brezjanske Marije Pomagaj, obhajamo žegnanje v Slovenski hiši in romamo v največje argentinsko Marijino božjepotno svetišče v Lujanu. To skupno romanje že skoraj sedemdeset let povezuje Slovence v Argentini v eno romarsko družino.

Romanje mora poglobiti v nas občestveno zavest. Ne zadostuje le površinsko zbliževanje ali naključno srečanje. V vsakem romarju moramo odkriti človeka, ki ga je Bog poklical, kristjana, ki je na poti k Bogu kakor jaz. Treba je, da se med romarji vzpostavijo neki odnosi za bratsko sožitje ob medsebojnem spoštovanju.

Majsko romanje mora pa tudi utrjevati našo narodno zavest, saj je to slovensko romanje. Slovenska zastava, narodne noše, slovenske pesmi niso na naših romanjih le folklorni okras, ampak skupaj z jezikom konkreten izraz našega slovenskega krščanskega obraza.

Drugi venec napeljujemo čez ocean. Vanj vpletamo naše čestitke in dobre želje Sloveniji ob vstopu v Evropsko zvezo. Od 1. maja plapolala ob slovenski zastavi tudi evropska: na modrem polju venec dvanajstih zlatih zvezd, ki izhaja iz svetega znamenja, Marijine krone.

Slovinci smo prvi med slovanskimi narodi prejeli dar krščanske vere, ki je eden najbolj poglobitvenih virov zahodne civilizacije.

Prva cerkev na slovenskih tleh je bila posvečena Mariji. V prepričanju, da bo ona najboljša pomočnica mlademu krščanskemu narodu, je bila na Koroškem okoli leta 760 pod vodstvom škofa sv. Modesta in kneza Hotimira posvečena cerkev Gospe Sveti. To svetišče je tesno povezano z zgodovino Karantanije. Karantanski knez je po ustoličenju na knežjem kamnu pri kmetem gradu prejel blagoslov pri Gospe Sveti. Šele nato je odšel na vojvodski prestol. Ta obred je bil enkrat in ni imel sebi enakega demokratičnega obreda ni-

kjer na svetu. Vsekakor zgovoren dokaz, da smo Slovenci prispevali svoj častni delež k demokratizaciji in civilizaciji Evrope in Amerike.

Najstarejši slovenski srednjeveški spomeniki pismenstva pričajo o začetku marijanskega kulta na Slovenskem. Stiški rokopis vsebuje slovensko priredbo molitve Salve Regina. V Čedadskem rokopisu so zapisi z imeni faranov in obiskovalcev cerkve sv. Marije v Cernjeji ter njihovih zaobljub in daril.

Mesec maj je v Sloveniji še posebno posvečen Mariji. Niko Kuret v knjigi Praznično leto Slovencev opisuje, da „Marijino posebno čiščenje v mesecu majniku sega že v 16. stoletje. Prve šmarnice so obhajali v Ljubljani leta 1851 v bogoslovnem semenišču. Pobožnost se je kmalu razširila po drugih zavodih in župnijah, tudi zunaj Ljubljane, in se je ljudstvu brž močno priljubila. Prvo knjigo šmarničnih beril je izdal skoraj deset let prej, l. 1842, Davorin Trstenjak. Pobožnost, ki so jo začeli imenovati po majniških cveticah, šmarnicah, so kmalu pričeli opravljati tudi zunaj cerkve - na vasi, pri kapelicah in znamenjih.“

Marija Pomagaj z Brezij je bila prav v maju slovesno ovenčana, med drugimi, ob teh dveh priložnostih. Nekateri od navzočih se gotovo spominjate nedelje, 30. maja 1943. V ljubljanski stolnici pred podobo Marije Pomagaj je škof dr. Gregorij Rožman opravil posvetitev slovenskega naroda Marijinemu brezmadežnemu Srcu. Vsi pa imamo pred očmi sliko papeža Janeza Pavla II., ko je 17. maja 1996 molil pred Kraljico Slovencev na Brezjah.

Pa še anekdota. Dr. Jerry Linenger, ameriški astronaut, ponosen na slovenske korenine, je 12. januarja 1997 v ameriški vesoljski raketi Atlantis poletel v vesolje in pristal na ruski vesoljski postaji Mir. Tam je v izredno težkih in nevarnih razmerah izvršil nad sto znanstvenih poskusov na različnih področjih. Pri sebi je ves čas imel tudi sliko Marije Pomagaj in po vrsti smrtnih nevarnosti v vesolju je srečno pristal na Zemlji 24. maja 1997, to je ravno na praznik Marije Pomagaj.

Mesec maj je v slovenski zgodovini zaznamovan z nekaterimi odločujočimi dogodki: majniška deklaracija leta 1917, 3. maj 1945, 1. maj 2004 in usodni maj 1945. Naši stari starši in starši so morali na pot begunstva, kot Marija begunka, da bi ohranili vero v Njenega Sina. Ponosni smo na vas in na vse tiste, ki so darovali svoja življenja za visoke ideale. Prosimo vas: „Pripovedujte nam in svojim vnukom, kaj vse ste doživeli. Zapišite vase spomine. Vi ste naše žive priče!“

Ob praznovanju 25. maja naj gre tretji venec Argentini. Hvaležni smo ji, ker je dobrohotno sprejela slovenske družine, omogočila razcvet slovenske skupnosti in leta 1991 med prvimi priznala Republiko Slovenijo.

Glavno mesto Buenos Aires je tesno povezano z Marijo. Ob prvi ustanovitvi leta 1536 so ga poimenovali Nuestra Señora Santa María del Buen Aire - Marija dobrih vetrov. Ob drugi ustanovitvi leta 1580 so isti naziv dali pristanišču, mestu pa Santísima Trinidad.

Argentinski narodnjaki so se priporočali Mariji in ji posvečali vojne zmage. Leta

Nad. na 6. str.

Preferenčni glasovi

Volilci bodo lahko na junijskih volitvah v Evropski parlament z oddajo preferenčnega (prednostnega) glasu odločilneje kot na dosedanjih volitvah vplivali na izvolitev posameznih kandidatov na listah. Poleg odločitve za eno od list bodo lahko volilci obkrožili tudi zaporedno številko kandidata in mu tako dali prednost pred drugimi kandidati na listi.

Preferenčni glasovi se

bodo upoštevali v primeru, če bodo volilci s prednostnim glasom posameznemu kandidatu na listi dodelili nekaj več kot sedem odstotkov vseh glasov, oddanih za posamezno listo kandidatov (ta odstotek velja, če je na listi sedem kandidatov).

Volilec bo moral na lokalnih volitvah s seznama na volišču izbrati zaporedno številko kandidata in jo vpisati v ustrezno okence na

glasovnici.

Če nihče od kandidatov na listi ne bo dobil več kot sedem odstotkov preferenčnih glasov, bo pri delitvi poslanskih mandatov upoštevan vrstni red, kot ga je določila stranka ali skupina volilcev.

Mislimo, da sicer med nami ni problema, ker so naši volilci zadovoljni s predloženimi listami demokratičnih strank.

Brezigarjeva v sodišču EZ

Poslanke in poslanci DZ so na tajnem glasovanju s 64 glasovi za in 17 proti izrekli podporo kandidaturi vrhovne državne tožilke Barbare Brezigar za nacionalno predstavnico v Eurojustu ter z 71 glasovi za in 11 proti podprli profesorico na mariborski Pravni fakulteti Verico Trstenjak za sodnico na Sodišču prve stopnje v Luksemburgu.

Barbara Brezigar je tokrat le uspela s svojo kandidaturo za nacionalno predstavnico za Eurojust. Na marčnem zasedanju so namreč poslanke in poslanci zavrnilo njeno kandidaturo za to mesto.

Brezigarjeva se je nato kot edina kandidatka vnovič prijavila na razpis, ponovno pridobila pozitivno mnenje sodnega sveta, vlade ter predsednika države.

Urad Eurojust s sedežem v Haagu koordinira delovanje sodnih oblasti držav članic, omogoča medsebojno pravno pomoč držav članic, spodbuja uresničevanje sporazumov o izročitvi in krepitev učinkovitosti nacionalnih sodnih oblasti.

Sodišče prve stopnje pa je bilo ustanovljeno v pomoč Sodišču Evropskih skupnosti zaradi njegove preobremenjenosti, in sicer da v določenih primerih - sporih med institucijami EZ in zaposlenimi, postopki proti Evropski komisiji - odloča na prvi stopnji. Z delom je začelo leta 1989. Leta 1993 so bile njegove pristojnosti razširjene na postopke za razveljavitev zakonodaje, leto kasneje pa na antidumping postopke, konkurenčno pravo in področje intelektualne lastnine.

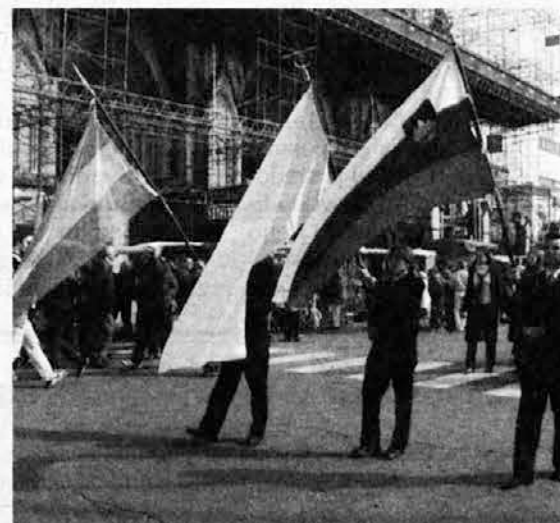
Znova smo romali v Lujan

Preteklo nedeljo, 16. maja, je bilo vsakoletno romanje k Materi božji v Lujan. To je najstarejši in tudi najbolj obiskan shod argentinskih Slovencev, saj so romanje začeli še rojaki pred prihodom politične emigracije, in po več kot petdeset letih še vedno vsi skupaj romajo na to božjo pot.

Letos je sicer mrzel a lep jesenski dan privabil mnogo rojakov. Po uvodni pesmi „Spet kliče nas venčani maj“, se je ob enajstih pričela romarska maša. Daroval jo je delegat dušnih pastirjev prelat dr. Jure Rode, ki je v pridigi vzpodbujal k poglobitvi verskega življenja in čiščenju Matere božje.

Po popoldanskem odmoru, namenjenem predvsem okrepčilu, se je pričela popoldanska pobožnost. Po uvodnem nagovoru patra Alojzija Kukovice, se je po cestah okoli trga pred baziliko razvila mogočna procesija, kjer ni manjkalo narodnih noš, ministrantov in bander. Kot je že tradicija, so štirje mladi fantje nosili veliko podobo brezjanske Marije, drugi štirje kip luhanske Matere božje, eden pa zastavo Svetogorske Marije. Molitev rožnega venca se je razlegala po ogromnem prostoru. Po vrnitvi procesije so bile v cerkvi pete litanije Matere božje, med katerimi so po baziliki iz tisoč grl donele lepe stare Marijine pesmi. Po blagoslovu z najsvetejšim so romarji zapeli zahvalno pesem. Kot je že tradicija, pa so se rojaki razšli ob petju mogočne „Marija skoz življenje“, ki je gotovo verska himna argentinskih Slovencev.

Na letošnjem romanju smo znova opazili spremembo v skrčenem urniku. Morali se bomo vdati v dejstvo, da raste število romanj in je treba prostor in čas bratsko deliti z argentinskimi verniki. Želeli pa bi v prihodnje boljše zvočne naprave, da bo molitev zlasti v času procesije boljše koordinirana in seveda s tem tudi bolj goreča.

GLEJ...

DENACIONALIZACIJA
MORA ITI HITREJE 2

DOŽIVELI SMO
ROCK POD OMBUJEM 4

ŽENA IN NJEN SVET 3

PANONSKI SVET 4

PISMO IZSELJENJSKI MATICI 4

Knjiga Marka Jenšterleta

Marko Jenšterle je pripravil knjigo *Latinska Amerika? Čista fikcija!*, v kateri je zbral eseje o kulturah in politikah Latinske Amerike, ki so med leti 1996 in 1999 izhajali v Reviji 2000. Knjigo je izdalo Društvo 2000. Avtorja je na predstavitvi v Casa del Papa označil urednik Peter Kovačič Peršin.

Ob naslovu *Latinska Amerika? Čista fikcija!* bi marsikdo pomislil, da želi pisec ustvariti fiktivno podobo, ki nima nobene zveze z realnostjo; ravno nasprotno, delo razblinja vsakršne stereotipe, kljub temu, da se mudi pri najbolj „ekstotičnih“, „nadrealističnih“ in časo-

pisno privlačnih temah. To mu seveda uspeva z dejanskim poznavanjem latinskoameriškega „nadrealizma“. V Jenšterletovem delu bo bralec spoznal resnično Latinsko Ameriko, ne tisto, ki so mu jo zdaj predstavljali poenostavljeni potopisi, polni trenutnih vtisov, napačnih evropocentričnih razlag in zemljepisnega poljudno-arheološkega čudenja nad zelenim kontinentom.

Jenšterletova navezanost na Latinsko Ameriko se je začela leta 1988, ko je postal dopisnik Tanjuga in časnika Delo iz Buenos Airesa.

Dopisništvo je sicer prekinil

predčasno, a se je že leta 1991 vrnil na kontinent kot spremljevalec Slovenskega mladinskega gledališča na gostovanju v Mehiki.

Od takrat je ambasador slovenske kulture na tej celini, posreduje pa tudi pri gostovanju latinskoameriške kulture v Sloveniji - med drugim je zaslužen za lanske nastope pevke Mercedes Sosa in za gostovanje skladatelja Ariel Ramireza. Ves čas pa sodeluje tudi z mnogimi časopisi, revijami in radijskimi postajami, v katerih objavlja prispevke s področja latinskoameriške kulture in politike.

O hrvaški prošnji za članstvo EZ

Zunanji ministri razširjene Evropske zveze, med njimi vodja slovenske diplomacije Dimitrij Rupel, so na zasedanju v Bruslju uradno napovedali, da bodo o mnenju Evropske komisije o hrvaški prošnji za članstvo v povezavi ter njenem priporočilu državam članicam za začetek pristopnih pogajanj s slovensko južno sosedo razpravljali v juniju, zatem pa se bodo do njega opredelili tudi voditelji EZ. „Ta hip pa je nemogoče zagotoviti, ali bo Hrvaška junija dobila datum za začetek pogajanj,“ je ob tem dejal minister Rupel.

„Hrvaška je sicer zelo priljubljena kandidatka in skoraj ni države, ki bi njeni kandidaturi nasprotovala. Tudi Slovenija jo v njenih prizadevanjih podpira,“ je dejal Rupel. A da bo njena pot gladka in brez pogajanj, vendarle ni pričakovati, je opozoril. „Razprava bo gotovo živahna,“ je dodal in dejal, da ima kljub načelni podpori „nekaj vprašanj“ tudi Slovenija. Kakšna so ta vprašanja, sicer ni pojasnil.

Tajni italijanski načrt

Upokojeni italijanski predsednik Francesco Cossiga je ob predstavitvi neke knjige razkril obstoj doslej neznanega načrta italijanskih oblasti konec sedemdesetih let, po katerem naj bi Italija Trst brez prelivanja krvi prepustila Sovjetski zvezi, če bi ta ob morebitni smrti tedanjega predsednika SFRJ Josipa Broza Tita zasedla Jugoslavijo. Kot je v pogovoru za tržaški Il Piccolo povedal Cossiga, je načrt, imenovan Alabarda, oblikoval sam, ko je Tito ležal v ljubljanskem kliničnem centru.

Proti koncu sedemdesetih let je italijanske oblasti zajel strah, da bo Sovjetska zveza ob Titovi smrti izkoristila zmedo ter zasedla Jugoslavijo in si hkrati priključila tudi Trst, saj bi potrebovala pomembno jadransko pristanišče. Kot so takrat razmišljali italijanski politiki, zveza NATO ne bi posredovala in poskušala osvoboditi Trsta, ker bi tvegala tretjo svetovno vojno, zato so si Italijani hoteli zavarovati

hrbet.

„V trenutku, ko bi Sovjeti vstopili v Trst, bi se mi, da bi se izognili vojni in prelivanju krvi med civilnim prebivalstvom, umaknili iz Trsta. To pomeni, da bi naše oborožene sile umaknili iz mesta in celotne Furlanije-Juljske krajine.“

V mestu bi ostali le prefekt, kvestor in policijske sile, ki naj bi skrbele za javni red, dokler jih pri tem delu ne bi zamenjali sovjetski okupatorji, je načrt pojasnil Cossiga.

Z načrtom sta bili seznanjeni še Avstrija in Nemčija, s katerima je Italija sklenila zaupen sporazum, predvsem v zvezi z jugoslovanskimi pribežniki, je za Il Piccolo še povedal Cossiga, ki je bil med letoma 1976 in 1977 sicer notranji minister.

Sicer pa zgodovinarji o načrtu ne vedo nič, saj so takratni politiki skrivnost znali obdržati zase, dokumente pa je po svojem odstopu, kot je dejal Cossiga, predal nasledniku.

Na volitvah v Evropski parlament

Na volitvah v Evropski parlament bi največ glasov dobila skupna lista LDS in DeSuS (18,5 odstotka), sledijo pa ji SDS (9,8 odstotka), NSi (9,3 odstotka), ZLSD (8,3 odstotka) in SLS (5,5 odstotka), je pokazala telefonska javnomnenjska raziskava, ki jo je za POP TV izvedel inštitut Mediana.

Glede na rezultate ankete bi se volitev v Evropski parlament udeležilo 60 odstotkov vprašanih, 17,5 odstotka jih še ne ve, ali bi se volitev udeležilo, 21,9 odstotka vprašanih pa je odgovorilo, da se evropskih volitev ne bo udeležilo.

Nosilec posameznih list bi volilci v povprečju namenili približno 55-odstotno podporo, izjema je le Alojz Peterle (NSi), ki bi ga izbralo 81,9 odstotkov volilcev omenjene stranke. Predsedniku ZLSD in državnega zbora Borutu Pahorju pa bi preferenčni glas namenilo kar 37,9 odstotkov volilcev, čeprav je zadnji na listi ZLSD. Tako bi premagal nosilca liste in poslanca Aurelia Jurija.

Tretja referendumska pobuda glede izbranih

Predsednik državnega zbora Borut Pahor meni, da o vprašanju v referendumski pobudi glede sistemkega zakona o izbranih, ki jo je vložila skupina volilk in volilcev, potrebno mnenje ustavnega sodišča.

Kot je znano, je že tretjo pobudo za zbiranje podpisov podpore za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma o t.i. sistemskem zakonu o izbranih 17. maja vložila skupina volilk in volilcev s prvopodpisano Sandro Letica iz Izole, sicer članico izvršilnega odbora Slovenske demokratske mladine (SDM), tj. podmladka Janševke SDS.

Pobudniki menijo, da bi sprejetje zakona v predlaganem besedilu, ki mu očitajo neselektivnost, lahko imelo obsežne in dolgoročne posledice, tako na ekonomskem in socialnem področju v Sloveniji, kot na področju mednarodnih odnosov. Na referendumu bi tako volilke in volilce povprašali, ali se strinjajo z urejanjem statusa izbranih na način, kot ga predvideva zakon. Da bi zadostili pogoju po jasno opredeljenem referendumskega vprašanja, pa v nadaljevanju vprašanja v štirih alinejah navajajo podvprašanja, ki jih dajejo volilkam in volilcem v presojo.

Denacionalizacija se mora zaključiti

Zaviranje učinkovitosti denacionalizacije med drugim povzroča stalna praksa organov višjih upravnih stopenj, da o zadevi ne odločijo dokončno, temveč zadeve vračajo na nižjo stopnjo v ponovno odločanje, so prepričani v Združenju lastnikov razlaščenega premoženja. Z navedenim pa se povzroča neprestano kroženje zadev, ki mu ni videti konca. Gre tu za očitno kršenje človekovih pravic, saj se zakon o denacionalizaciji izvaja že skoraj 15 let. Zato bo morala Slovenija kot članica Evropske zveze po njenem mnenju v najkrajšem času izbrati drugo pot in hitrost.

Ob vstopu Slovenije v EZ je po navedbah pravika Konrada Plauštajnerja jasno, da evropski pravni red zagotovo vpliva tudi na nacionalni pravni red tudi na področju denacionalizacije. Ob tem dodaja, da je pravo EZ nadnacionalno pravo in ima s tem tudi prevlado nad nacionalnim pravom. „Kadarkoli neka evropska pravna norma ni v skladu z nacionalno normo, potem se nacionalna norma ne sme uporabiti, namesto tega pa se uporabi pravo EZ,“ je povedal Plauštajner. V postopkih denacionalizacije bodo morala tako slovenska sodišča in upravni organi v vseh primerih, ko slovensko pravo ne bo kompatibilno z evropskim, uporabiti evropsko pravno normo. „Ker je po skoraj 15 letih postopka denacionalizacije ostalo še veliko odprtih primerov, je dejstvo, da Slovenija na tem področju ni sledila kriterijem, na katerih temelji EZ,“ meni Plauštajner. Ti kriteriji pa so demokracija, svoboda in zlasti spoštovanje človekovih pravic ter pravna država.

V združenju ne verjamejo, da gre pri postopkih denacionalizacije samo za neznanje. Po njihovem mnenju gre tu predvsem za igrano neznanje, za zlorabo oblasti in namerno povzročanje škode. Brez odgovornosti sodstva ni denacionalizacije, pravnosti in socialnosti, še menijo v združenju.

Krščanstvo v ustavni pogodbi

Več članic Evropske zveze se je odločilo sprožiti pobudo za omembo krščanstva v evropski ustavni pogodbi. Kot je ob tem po poročanju francoske tiskovne agencije AFP povedal tiskovni predstavnik poljskega zunanjega ministrstva Bogusław Majewski, bodo predvidoma države, ki se zavzemajo za omembo krščanstva v ustavi, irskemu predsedstvu Ev-

ropske zveze o tem poslale pismo. Osnutek teksta evropske ustavne pogodbe sicer govori le o religiozni, kulturni in humanistični dediščini Evrope, ne omenja pa izrecno krščanstva.

Poljska je skupaj z Italijo močno vključena v omenjeno pobudo, pripravljenost, da se ji pridruži, pa je signaliziral tudi litvanski premier Algirdas Brazauskas.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Vemo da gospodarstvo pogosto politiko. Prav tako pa tudi politika pogosto gospodarstvo. Zato skušajo v peronizmu potisniti notranje spore, ker se je na gospodarskem obzorju pojavilo kar nekaj temnih oblakov.

Če hočeš mir ..., pove latinski pregovor. Predsednik je dobrodušno spoznal, da se ne more bojevati na tolikih frontah. Zato skuša naglo doseči premirje v stranki, kateri pripada, a nad katero nima nadzorstva. Še vedno skuša pridobiti na moči v sklopu projekta „tranzverzalnosti“, a še bolj se zadnje čase trudi, da bi pomiril valove, ki jih je sam povzročil. Zato je med obiskom v provinci Cordoba pretekli teden sklenil premirje s tamkajšnjim guvernerjem. Kirchner in De la Sota sta imela daljši razgovor, po katerem sta v javnih izjavah drug drugega imenovala kot „prijatelja“, in tudi smatrala, da njun spor ni problem idej, temveč federalne davčne soudeležbe, torej - denarja.

... se pripravi na vojno.

In na vojno se pripravljajo v vladi in ostalem peronističnem taboru. Res se lepo sliši, da je problem v denarju. Vendar ni povsem res tako. Glavni problem je oblast. Po njen vsi težijo in za njo se borijo. Zato sta zadnje dneve tako Kirchner kot Duhalde ojačila marsikatero zvezo in snubila še neodločene guvernerje. Kar je v sodobni Argentini politična oblast prešla v roke provincijskih veljakov, se njim laska in jih pridobiva tisti, ki hoče oblast. Duhaldeju so zveste velikanke kot Cordoba (De la Sota) in Santa Fe (Obeid). Vedno bolj tesno pa je povezan z njim tudi podpredsednik Scioli. Provinca Buenos Aires je sploh v Duhaldejevih rokah. Kaj pa zelo važno prestolno mesto s tremi milijoni prebivalcev? Na vladnih (županskih) volitvah je zmaga levičar. Sredino in desnico zastopa Macri, ki se pa tudi vedno bolj bliža Duhaldeju. S tem pa se krha možnost sredinske povezave z Lopezom Murphijem, ki kritično gleda na to zблиževanje.

Sporazum je v teku. V petek, 28. maja prične v mestu Guadalajara, v Mehiki, vrhunsko medameriško zasedanje. Tja bosta pohitela tako Kirchner kot Duhalde. Odpotujeta skupno v sredo s predsedniškim letalom Tango 01. Dolga pot bo priložnost za miren razgovor. Prerešeta bosta izjave enega in drugega in prišla do zaključka, da je za blagor države in družbe treba skleniti premirje. To je tudi edino pametno. Kakšna bo cena dogovora za enega in drugega, je težko predvidljivo. Tudi še ni znano, če se bodo tega sporazuma držale tudi žene

obeh veljakov (in še žena cordobskega guvernerja), ki si od spora na konvenciji peronistične stranke niso pogledale v oči, ne segle v roke ...

Formalna opozicija.

Razmerje med vlado in delom peronizma ustvarja neke vrste vzporedno opozicijo. Formalna, to je skupina strank, ki niso v vladi, pa je doslej spala poletno spanje in se pričela prebujati na jesen. Bo zima na tem področju vroča? Kaže da bo. Čeprav se desnica (kot smo že menili) nahaja v problemih, je pa levičar zato bolj aktivna. Zadnje dni so radikali ostro napadali vlado. Preteklo nedeljo je pa še bivši predsednik Alfonsin kritiziral Kirchnerja predvsem zaradi avtoritarnosti. Tako namreč razlaga Alfonsin dejstvo, da med vlado in opozicijskimi strankami ni nobenega dialoga. Svoje kritike je nadaljevala tudi Elisa Carrió, na čelu druge največje levičarske stranke ARI. Njeni napadi so razburili ministra za Federalno planifikacijo. Julio Miguel de Vido je uradno zahteval, naj Eliso aretirajo in proti njej vložijo sodnijsko tožbo. Tožbo je sicer potem vzdržal, odstopil pa od zahteve po aretaciji.

Prva svojega rodu. Marija Julija Alsogaray, bivša visoka funkcionarka menemistične vlade, je bila obsojena na tri leta ječe in povračilo državi vsote kakih 750 tisoč dolarjev. Sodišče jo je spoznalo krivo nepoštenega obogatitja na račun države. To je prvi primer, da je neki bivši funkcionar obsojen zaradi nepoštenega upravljanja vladnih dolžnosti. Njena zadeva se seveda še ni zaključila, ker je v teku še drugih šest postopkov, ki še čakajo obsodbe. Seveda je upati, da ne bo samo ona prizadeta. Saj je bilo v vseh vladah dovolj nepoštenih funkcionarjev, ki tudi zaslužijo, da jih „Bog in domovina“ kaznujeta.

Oblačno obzorje. Nočemo vzbujati zaskrbljenosti, a nekaj podatkov kaže na probleme na gospodarskem področju. Prvi in najvažnejši je ta, da je po desetih mesecih nenene rasti prvič padla industrijska proizvodnja. Podatki meseca marca govorijo o nazadovanju v višini 3,9%. Stokovnjaki mečejo krivdo na energetske krize. Mnogi industrijski obrati so prizadeti zaradi pomanjkanja elektrike in morajo večkrat ustaviti proizvodnjo. Vendar se na splošno idustrijalci manj bojijo pomanjkanja energije kot pa brazilске krize, ki povzroča ponovno devalvacijo reala in kot posledico možno poplavo cenejših brazilskih produktov. Soupadanje obeh problemov pa mnogi smatrajo, da bo prineslo težko popravljivo škodo.

SLOVENC V ARGENTINI

„Je samo rock&roll...“

Tako že več kot trideset let pojejo Rolling Stones. „Je samo rock&roll, ampak mi je všeč ...“ Prav to se je godilo po dolgih letih spet na Slovenski Pristavi: imeli smo samo rock. In veseli smo, da se je spet bilo tako.

Šestnajt let je že minilo od takrat, ko je skupina mladih organizirala festival, na katerem so se različne skupine in solisti zbrali por ombujem z namenom da bi „špilali“ te pesmi, ki so nam najbolj pri srcu.

V soboto 8. maja je imel ombú znova take obiskovalce. Skupine različnih vrst rock glasbe so priključile svoje instrumente in aparature. In bilo je spet „lušno“.

Že deset mesecev je nova skupina organizatorjev pripravljala večer „Rock pod ombujem 04“. Lahko si predstavljamo, da je bilo pri tem ogromno dela, sej, skrbi in težav. Moram pa tudi zapisati, da smo lahko videli in občutili sad dolgo-trajnega dela. Večer je potekal brez posebnih zamud, skupine so se hitro vrstile druga za drugo in presledki so bili prav tako kratki kot potrebni. Odlično oblikovan zvok in orjaški zaslon (pantalla gigante): imeli smo občutek, da je to pravi festival.

Kot pravi argentinski pregovor, „v raznovrstnosti čuti-mo okuse“ in v tej raznovrstnosti bomo lahko tudi naše okuse postrili. Skupin je bilo kar osem in vsaka je lahko odigrala kratek koncert. Martin Sušnik pa je kot napovedo-valet imel kratke, jedernate in posrečene prikaze na odru.

Kako je uspel večer? Vsa množica, ki se je zbrala na Pristavi, je bila navdušena. Ti pa, ki si priložnost zamudil, ti je lahko žal!

Prvi nastopajoči so bili **Stopnja štiri**, iz San Luisa. Zveneli so v redu; pozna pa se jim, da niso navajeni odra ali morda niso dobro poznali publike.

Potem pa so imeli svoj set **The Band**, pri katerem smo poslušali najbolj klasično plat Klemenčičevih fantov.

Sledila jim je **Blenders**. Skupino vodi Gonzalo Marzoa Durič, ki je dokazal, da zelo solidno obvlada sceno, čeprav sta mu bila oder in publika čisto tuja. Žel je rano ploskanje s tem, da se je pred koncertom spomil na starega očeta; tudi umetniki morajo biti včasih demagogi. Naj jim gre še posebna pohvala, ker je bila edina skupina, ki je igrala v glavnem lastno glasbo in besedila.

Nato pa smo poslušali skupino **Brat**. Pavel Zupanc, ki

sodeluje pri Stopnja štiri in Brat je pokazal, da so mu Foo Fighters mnogo bolj pri srcu kot Avril Lavigne. Banda je z zasledbo kot trio zaigrala pesmi, ki so se danes radijskih programih, medtem ko so vse skupine segle po starih skladbah, od Beatlesov do Pink Floyd, pa od Chuck Berryja do AC/DC. Tako da je včasih kar malo zasrdelo po starih cunjah.

Peti na odru so bili **B. A. Blues** in z njimi spet klasični ali malo bolj trdi rock. Kitara in vokal; bili so na stopnji, ki zahtevajo na primer Purplejev Highway star ali pa Claptonov Sunshine of your love.

Na vrsti so bili potem **Trio mi štirje**. Njihov repertoar je predramil plesalec, saj je skoraj nemogoče poslušati El 38 ali pa Cielito lindo, ne da bi vsak vsaj z glavo kimal.

Potem pa je Luka Klemenčič pri skupini **Exaudi** pokazal, da nima samo glasu, ampak da ga zna tudi dobro nastavljanje. Slišali smo jih brez napak, ne samo kot posamezne muzikante, ampak so tudi kompaktni in solidni kot bend.

Zaključek pa so imeli **E.Q.E.** Tudi to je bil zadetek organizacije, saj imajo fantje iz Slovenske vasi že svoje navijače. Osebnost jih prvič poslušal in moram reči, da so jim Queenove skladbe najbolj blizu; z Deep Purplejem pa so dokazali, da niso samo dobri vokalisti. Pesem Burn je zvenela, kot da bi poslušal ploščo Made in Japan. Ostalo pa mi je veliko vprašanje, kakšne so njihove lastne skladbe in kako zvenijo, ko podajajo svojo glasbo in besedila. Za prihodnjico se priporočamo.

Priporočamo pa se tudi neimenovanim dobrotnikom, sponzorjem, mladinskim organizacijam, pristavki mladini in še posebno skupini organizatorjev, da nam ne bi bilo treba čakati znova šestnajst let do prihodnjega festivala. Rock pod ombujem bi lahko postal „alternativna“ stran letnega Pevsko glasbenega festivala.

Pavel Modic
Fotografija: Gusti Čop

57. občni zbor društva Zedinjena Slovenija

Poročilo Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka

Srednješolski tečaj RMB, ki je letos stopil v 44. šolsko leto, ima svoj sedež v Slovenski hiši msgr. Antona Oreharja, združuje pa dijake s področja Velikega Buenos Airesa. V šolskem letu 2003 je obiskovalo tečaj 173 dijakov.

Ravnateljica tečaja je bila prof. Neda Vesel Dolenc. Proforski zbor so sestavljali: lic. Sonja Avguštin, Janez Cerar CM., Franci Cukjati, dr. Andrej Fink, lic. Rok Fink, dr. Štefan Godec, prof. Lučka Marinček Kastelic, dr. Marko Kremžar, Marjan Loboda, prof. Alenka Magister, Anica Mehle, prof. Metka Mizerit, Tone Mizerit, prof. Mirjam Oblak, Kristina Jereb Qualizza, Lojze Rezelj, msgr. dr. Jure Rode, arh. Jure Vombergar in lic. Terezika Prijatelj Žnidar. Tajniška dela je opravljala Alenka Jenko Godec. Profesorjem pa stoji ob strani odbor staršev, ki prevzame izvenšolsko delo. Predseduje mu Marija Mele Kocmur.

Tečaj je deloval skozi vse leto in sicer 21 sobot. Pouk in druge dejavnosti so potekale po letnem delavnem načrtu in šolskem koledarju. Nobena ura ni odpadla, odsotne profesorje so nadomeščali kolegi. Profesorji so poučevali naslednje predmete: slovenščino, ki vsebuje slovnico in slovstvo, verouk, svetovne nazore, družbeno vzgojo, slovensko zgodovino, zemljepis Slovenije ter etnografijo, živo besedo in petje.

Šolsko leto se je kot vedno začelo s sveto mašo ter uvodnim nagovorom ravnateljice. Na sklepni prireditvi s sveto mašo in akademijo smo se poslovili od petega letnika. Najboljši dijaki so dobili knjižne nagrade, dar Izseljenskega društva Slovenija v svetu. Najboljša dijakinja petega letnika pa tudi slovenski srebrnik, dar dr. Petra Urbanca iz Kanade. Vsi abiturienti so prejeli diplome. Ta del prireditve je dopolnil in poživil nastop dijakov z recitacijami, petjem ter folklornimi plesi ter etnografsko razstavo. Te predstavitev so se vršile pod vodstvom predmetnih profesorjev.

Petošolci so pod vodstvom prof. Metke Mizerit pripravili almanah pod naslovom „Naši domovi“. Ponesli so ga s seboj v Slovenijo na abiturientsko potovanje, katerega je organiziralo društvo Slovenija v svetu. Udeležili so se tudi poletne šole slovenščine, ki ga organizira filozofska fakulteta Ljubljanske univerze. Udejstvovanje je stipendiral urad za Slovence v zamejstvu in po svetu Republike Slovenije. Abituriente sta spremljala Ivana Tekavec in prof. Karel Groznik.

Naj omenim še druge dejavnosti: redne seje proforskega zbora, sestanek staršev na razredni ravni, priprava na veliko noč, dan duhovnosti za dijake s sodelovanjem bivših dijakov in predavanjem pisateljice Maria Esther Brea de Martinez; športni dan, katerega je pripravil prof. Karel Groznik; obisk Plečnikove razstave; poslovlilni večer ter zahvalna maša abiturientov. Med letom so tečaj obiskali: Marija Breclj s televizijske postaje RAIU - oddelek Trst; lektorica slovenskega jezika prof. Mojca Jesenovec; Regina Truden Leber, ki nam je predstavila kleklanje; misijonar Peter Opeka ter komisija iz ministrstva za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije (dr. Lorber Lučka, dr. Niko Herakovič in Molita Steiner) v spremstvu veleposlanika RS mag. Bojana Grobovška ter svetovnalke Jane Strgar.

Izven šolske dejavnosti so dijaki tretjega letnika obiskali slovensko zavetišče škofa Rožmana, zavod Don Orione ter Marijino svetišče Schoenstadt. To je bežen pregled delovanja našega Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka v Buenos Airesu v letu 2003.

Prof. Neda Vesel Dolenc
ravnateljica

ping-ponga. Ker ga je čakal koncert v San Martinu, se je od vseh poslovil in odšel.

Za tem smo se mladci in mladenke razdelili po skupinah in se zabavali z različnimi igrami: mešani nogomet, ping-pong, med dvema ognjema in šah. Kar preveč hitro je čas minil. Razšli smo se z navdušenjem in v pričakovanju ponovnega srečanja.

ŽENA IN NJEN SVET

Slovenska žena v sliki in likovnem ustvarjanju

V letih, ko je bil med nami v diplomatski službi kot odpravnik poslov Matjaž Puc, ga je spremljala tudi njegova soproga **Veselka Šorli Puc**.

Med svojim bivanjem v Argentini je objavljala članke o naši skupnosti za tukajšnje publikacije in imela predavanja o svojem delu kot umetnica, tako v Buenos Airesu v okviru SKA kakor tudi v Bariločah.

Veselka Šorli Puc je bila rojena leta 1949 v Kranju. Kmalu po njenem rojstvu se je družina preselila v Ljubljano. Njen oče je bil arhitekt, Plečnikov študent in jo je od otroških let spodbujal k risanju.

Ob likovni vzgoji je bila deležna tudi glasbene vzgoje, saj je mama odlično igrala klavir. Oba starša sta bila velika ljubitelja klasične glasbe in sta jo že od rane mladosti vodila s seboj na koncerte. Glasba je tudi danes nepogrešljivi sestavni del njene življenja.

Po končani gimnaziji v Ljubljani je bila sprejeta na Akademijo za likovno umetnost. Diplomirala je v razredu prof. Gabrijela Stupice in to z odliko. S prav tako oceno je tudi zaključila podiplomski študij na slikarski specialki pri prof. Janezu Berniku in med študijem prejela študentsko Prešernovo nagrado.

Po končanem študiju je tri leta delovala kot likovni pedagog. Ko pa si je ustvarila družino (ima dva sinova, Martina in Jurija), je zaprosila za status samostojnega umetnika, katerega ima tudi še danes.

Veselka Šorli Puc se je pod vplivom prof. Stupice najprej posvečala tehniki slikarske tempere, kar pomeni, da je za slikanje uporabljala slikarske pigmente. Kmalu je začela slikati na velike formate in to največ ekspresivno figurativno. Ob tovrstnem slikarstvu

je že zgodaj odkrila čar tehnike akvarela, ki ga z veliko ljubeznijo goji tudi danes. V tej tehniki je, po mnenju strokovnjakov, dosegla najvišje mojstrstvo. Za motiv največkrat izbere cvetove (iris, magnolijo, lokvanj, vrtico, glicinijo, lilijo...), saj ji prosojnost cvetnih listov govori o svetlobi, ki milostno prihaja od tam, kjer sta doma lepota, dobroti in odrešitev.

Slutnjo Luči slikarki Veselki Šorli Puc najustrezneje približa svetloba, ki prodira skozi barvna stekla vitrajev. S tehniko izdelave barvnih oken se je najprej seznanila pred dvajsetimi leti in do danes v njej (s pomočjo mojstrov, seveda) ustvarila okrog 130 vitrajev različnih velikosti. V glavnem so to cerkvena okna, ki se nahajajo v Sloveniji, Avstriji in Kanadi.

Medtem ko se je prvih deset let po končanem študiju večinoma udeleževala slikarskih razstav, tako samostojnih kot skupinskih (doma kot v tujini), se je v zadnjih dveh desetletjih težje

njenega delovanja preneslo predvsem na polje cerkvenega slikarstva.

Veselka Šorli Puc se poleg slikarstva ukvarja tudi s pisanjem. Že desetletja objavlja eseje o problemih umetnosti in kulture (Tretji dan, Cerkev v sedanjem svetu, Ampak, Zvon, kjer je tudi sourednica). Leta 1999 pa je pri založbi Mladika v Trstu izšel tudi njen prvenec Zgodbe z repom in glavo.

Veselka Šorli Puc se ukvarja tudi s knjižno opremo in ilustracijo, predava in vodi likovne delavnice.

Trenutno dokončuje drugo lep slovno delo z naslovom Ure pasjih dni, pripravlja pa tudi strokovno besedilo za monografijo o vitraju Staneta Kregarja, ki ga bo izdal Zavod sv. Stanislava prihodnje leto.

Veselki Šorli Puc se prav iskreno zahvaljujem za poslane podatke o njenem delu in ji želim še mnogo uspehov na tako različnem in obsežnem ustvarjanju.

Polona Makek

Srečanje mladcev in mladenk

V nedeljo, 18. aprila smo se mladci in mladenke iz vseh domov zbrali v Slomškovem domu, da bi preživeli lepi popoldan in obenem uživali z obiskom Aleksandra Mežka.

Nekateri starši, ki so nas spremljali, so tudi ostali in tako smo se vsi podali v zgornjo dvorano ter zasedli pripravljene prostore. V imenu mladcev Slomškovega doma sta prisotne pozdravila Maja in Andrej. Nato smo z aplavzom sprejeli pevca. Ker ga mnogi niso poznali, smo imeli najprej razgovor z njim in ga spraševali vse, kar nas je zanimalo. Razgovor je koordiniral Mirko Vasle. Med

vprašanji in odgovori je Mežek zapel nekatere pesmi in potem vsi skupaj njegovo „Siva pot“. Z močnim aplavzom so se mu zahvalili za prijetne trenutke in Marjanka mu je izročila v spomin listino, kjer smo se vsi podpisali in mu podala tudi skromno darilce.

Nato smo ga prosili za podpis, čemur je ustregel in tako smo lahko dobili spomin na to srečanje.

Potem smo imeli malico. Mladci so med seboj klepetali, Mežek pa je posedel v družbi staršev in voditelj ob hladni pijači in okusnem pecivu. Imel je še malo časa in odigral partijo

Dr. Jože Bernik – 80 letnik

Kako lepo je, če si v tako častljivih letih še tako dejaven, koristen, bister, vseskozi z dobroto prisoten v slovenski javnosti. To je dr. Jože Bernik.

Rodil se je aprila 1924 v Puštalu pri Škofji Loki. Druga svetovna vojna ga je zajela kot študenta, ki je moral bežati izpod nacistične okupacije pod drugo – fašistično, v Ljubljano. Nekaj mesecev pred koncem vojne ga je Gestapo zaradi delovanja proti okupatorju spravil v ljubljanski zapor. Prav zgodaj je dojel tudi grozote, ki jih je v svetu prinašal porajajoči se nasilni komunizem. Zato je maja 1945 kot nasprotnik vseh totalitarizmov emigriral v tujino. V Rimu in Madridu je študiral časnikarstvo in ekonomijo, v ZDA je diplomiral še iz mednarodne trgovine in doktoriral iz prava. V upravi velikega mednarodnega koncerna Abbott Laboratories s sedežem v Chicagu je deloval kot podpredsednik in glavni pravnik.

Povsod in ves čas je povezoval Slovence, predvsem pa slovenske študente v tujini. Skupaj s soprogo, zdravnico in znanstvenico dr. Marijo Bernik, sta odprla svojo hišo v Chicagu mnogim generacijam slovenskih študentov in jim omogočila, ne samo da so dobili možnost za študij, ampak da so imeli med študijem tudi svoj dom. V Chicagu je v sklopu slovenske skupnosti organiziral nešteto kulturnih prireditev in predavanj. Bil pa je tudi v gradbenem odboru, ki je v kraju Lemont, blizu Chicaga, organiziral izgradnjo slovenskega kulturnega doma.

Čeprav je imel odgovorno funkcijo, ki ga je vodila

tudi po mnogih potovanjih po svetu, je zmeraj našel čas, da se je srečal s Slovenci, ki so živeli v Argentini, Kanadi, v Evropi in na Japonskem in ki so si nepopustljivo prizadevali delovati v prid svobodne in enotne Evrope in neodvisne samostojne Slovenije. Vse svoje moči in tudi finančna sredstva ter bogate zveze z najvišjimi predstavniki ZDA je namenjal razvoju demokracije in uveljavljanju slovenstva ter poznavanju Slovenije v svetu. Bil je zelo aktiven član in podpredsednik Slovensko-ameriškega sveta.

Dr. Jože Bernik je bil tudi podporni član Slovenske kulturne akcije v Argentini, ki jo je podpiral tako moralno kot tudi finančno. Tudi zaradi njegove podpore so lahko izhajala najboljša dela slovenskih pisateljev in pesnikov (Zorka Simčiča, Milana Komarja, Vladimira Kosa).

Po razpadu komunizma v vzhodni Evropi in v Sloveniji se je preko svojih mednarodnih poznanstev aktivno vključil v napore za priznanje samostojnosti mlade slovenske države. Na prošnjo Demosove vlade je leta 1991 sodeloval tudi kot svetovalec v vladnih delovnih skupinah na pravnem in delovnem področju. S svojimi bogatimi gospodarskimi izkušnjami in povezavami je pomagal slovenskim gospodarskim predstavnikom vzpostavljati sodelovanje z ameriškim gospodarstvom. Zavzemal se je za demokratizacijo medijev, za razvoj civilne družbe v Sloveniji, zadnja štiri leta pa je poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije. V letu

1997 je kandidiral za predsednika Republike Slovenije.

Dr. Jože Bernik je bil predsednik Svetovnega slovenskega kongresa od leta 1994 do 2000. Od leta 2000 je njegov častni predsednik. V delu Svetovnega slovenskega kongresa je deloval od njegovih začetkov leta 1989, ko je bil član pripravljalnega odbora za ustanovitev Svetovnega slovenskega kongresa, ki so ga pred 15 leti ustanovili na srečanju katoliških izobražencev v Dragi, leta 1989.

Bil je tudi aktiven član odbora na ustanovnem zasedanju kongresa 27. in 28. junija 1991 v Ljubljani, kjer se je v prvih dneh osamosvojitvene vojne za neodvisno Slovenijo večina udeležencev ustanovnega kongresa SSK, na čelu z dr. Bernikom, takoj začela neposredno dogovarjati z najvišjimi predstavniki vlad držav, v katerih so živeli, za diplomatsko priznanje nove države Slovenije.

Dr. Bernik je s svojimi prizadevanji in zvezami za diplomatsko priznanje Slovenije s strani ZDA bistveno pomagal preseči ameriško uradno stališče do Slovenije.

Bistveno je tudi prispeval k uspehu dosedanjih sedmih srečanj slovenskih znanstvenikov, podjetnikov, raziskovalcev in zdravnikov iz domovine in tujine, ki so se tudi zaradi njegovega osebnega zavzemanja množično udeleževali srečanj.

Zaradi izjemnega prispevka, ki ga je dr. Jože Bernik doprinesel v dobro slovenstva, Slovencev tudi zaradi njegovih zaslug pri osamosvojitvi in mednarodnem priznanju ter razvoju demokracije v Republiki Sloveniji, ga ob njegovi 80-letnici Svetovni slovenski kongres predlaga za najvišje državno slovensko odlikovanje Zlati častni znak svobode RS.

Bog ga živi še mnoga leta!

Pismo Slovenije v svetu

Slovenska izseljenska matica

Gospod Sergij Pelhan, predsednik

Spoštovani!

Glavni odbor Izseljenskega društva Slovenija v svetu (SVS) ocenjuje vabilo SIM in urednice revije k sodelovanju pri novi reviji za Slovence po svetu - mesto v svetu revije ter uredništvo za mesečno „petdeset vrstic in fotko“ o delovanju našega društva - kot nesprejemljivo.

Za SVS bi bila najboljša oblika sodelovanja pri tako pomembnem projektu skupna revija s skupnim založništvom, kjer bi trije enakopravni souredniki - eden za SIM, eden za SVS in eden za SSK - lahko sooblikovali celotno revijo s pravico veta v primeru spornih vsebin in odločanja o raznih odprtih vprašanjih. Taka oblika sodelovanja se nam je zdela najboljša zagotovilo za bolj pristne odnose in bolj uravnoteženo razporeditev želja in potreb bralcev. Ta način delovanja bi bil bistvenega pomena, ker bi, zlasti ob dejstvu, da sta SIM in urednica revije večkrat izkazali nepripravljenost za spreminjanje vsebin spornih člankov za izseljence in tudi onemogočali dogovor pred razpisom, pomagal pri iskanju bolj ustreznih rešitev. Opažamo, da je bila z zavrnit-

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V soboto, 8. maja zvečer je bila na Pristavi v Castelarju glasbena prireditev „Rock pod ombujem“.

V nedeljo, 9. maja popoldne je bila v Našem domu v San Justo tombola z bogatimi dobitki.

Isto nedeljo dopoldne je bil informativni sestanek stranke Nova Slovenija v Slovenskem domu San Martin, dve uri kasneje pa v Slovenskem domu v Carapachayu.

V četrtek, 13. maja je bil sestanek Zveze slovenskih mater in žena v Slovenski hiši. Vodila ga je predsednica Pavlina Dobovšek. Sledil je razgovor z gospo Vero Zorc z naslovom „Spomini na naš usodni maj“.

Isti dan zvečer je bila seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije. Vodil jo je predsednik Lojze Rezelj.

V petek, 14. maja zvečer je bila na Pristavi v Castelarju seja Medorganizacijskega sveta, vodil jo je predsednik Zedinjene Slovenije, Lojze Rezelj.

V soboto, 15. maja je bil dan duhovnosti na Srednješolskem tečaju Ravnatelj Marka Bajuka v Slovenski hiši.

V nedeljo, 16. maja je bilo vseslovensko romanje v Lujan. Sv. mašo je daroval delegat prelat dr. Jure Rode. Ob 13.45 uri je bila popoldanska pobožnost z nagovorm p. dr. Alojzija Kukovice in procesija.

Naš rojak Luka Debevec žanje velike uspehe v argentinskem glasbenem življenju. Pred kratkim je pel vlogo Sarastra Mozartove opere „Čarobna piščal“ v Teatro Colon, sedaj pa nastopa v naslovni vlogi Don Giovannija v gledališču Avenida.

Slovensko dušno pastirstvo v Argentini je pripravilo žrebanje (rifo) za podporo revije „Duhovno življenje“ in za Slovensko hišo.

Priredila D-ova za tiskovni referat Zedinjene Slovenije.

vijo naše pobude zamujena edinstvena prilika za korak naprej. Ostali smo, žal, na istem mestu. Izkazalo se je, da ni bilo volje za dogovor o imenu revije in dopisniku(ih), ki kljub opozorilom s svojim pisanjem še vedno ustvarja(jo) negativno vzdušje med izseljenci in reviji bralci.

Ravno tako ocenjujemo novo ime revije kot sporno, ker Slovenija.svet preveč spominja na ime našega društva. Ne bi želeli, da bi bili bralci zavedeni.

Torej SVS ne bo sodelovala pri oblikovanju te revije, ker ne zaupa, da bodo po razpisu stvari bistveno boljše kot pred razpisom. Sklep, ki ni upošteval mnenja strokovne komisije, gotovo ni prispeval k večji kredibilnosti sistema.

Dejavnosti SVS bomo še naprej objavljali na naši spletni strani, ki je dostopna vsem. Objavljeno se lahko citira samo pod pogojem, da se navede vir, kot je etabliрана praksa v skladu z novinarsko etiko.

S spoštovanjem,

Boštjan Kocmur, predsednik SVS

Panonski svet in Goričko

„...Glavna žitnica Slovenije so obsežna in močno obdelana polja v ravninah na območju panonskega sveta...“ Tako piše slovenski Geografski inštitut.

Panonski svet so slovenske pokrajine na severozahodu in vzhodu Slovenije - od vznožja Gorjancev na jugu in Goriškega na severu. Ker ležijo na jugozahodnem robu velike Panonske nižine, imenujemo ta del Slovenije Panonski svet. Tu živi skoraj 600.000 prebivalcev in ima nekaj manj kot 1.700 naselij. Značilno za pokrajino je, da so na eni strani prostrane plodovite ravnine, na drugi pa pršeno gričevje, ki je na sončnem pobočju večinoma poraslo z gozdovi. V njih prevladuje listnato drevje in sicer kostanj in hrast, v višjih legah bukev in rdeči bor, v nižinah pa beli gaber. Gozdovi poraščajo skoraj tretjino površine (okrog Boča, itd), v Murski ravnini pa je gozdov le 25%.

Tu prevladujeta poljedelstvo in živinoreja (znane so prekmurske gositi), v gričevju pa vinogradništvo, sadjarstvo in tudi živinoreja. V okolici mest se je razvila industrija, turizem pa je osredotočen predvsem na zdravilišča. Vsa pokrajina postaja v zadnjem času vedno bolj pomembna za mednarodni promet, ker povezuje morje z vzhodno Evropo. Čeprav ni jezersko območje, je tu veliko večjih ali manjših jezer. Nekatera so umetnega izvora, ker so nastala z umetnimi zajezitvami rek in potokov in služijo za namakanje polj in tudi za hidrocentrale. Tako je nastalo Lendavsko jezero, ki meri 146 ha.

Goričko je gričevnata pokrajina v severnem Prekmurju na slovensko-avstrijsko-madžarski meji. Nadaljuje se v Avstriji do Lipniškega polja in na Madžarskem do reke Rabe. Je najbolj suhi del Slovenije, ker ima le okrog 600 mm padavin letno. Zato pokrajina velikokrat trpi sušo. Vode se odteka večinoma v Muro, le majhen del odteka v reki Rabo in Zalo. Podnebje je celinsko s hladnimi zimami in toplim poletjem, kar je ugodno za vinogradništvo.

Ker pokrajina povezuje Padsko nižino s Panonsko, je bila poseljena že v pozni kamneni dobi, kar dokazujejo razne izkopanine, predvsem na območju Prekmurja. Na južnem in srednjem delu Panonskega sveta so se ljudje naseljevali v zgodnjem srednjem veku, na Mursko ravan in na Goričko pa šele v poznem srednjem veku. Ta predel je veliko trpel zaradi vpadov ogrskih plemen.

Prekmurje je postalo del Slovenije šele leta 1920. S pogodbo v dvorcu Trianon pri Parizu je bila začrtana meja med Madžarsko in takratno Jugoslavijo. Ta meja je odrezala Slovensko Porabje od Slovenije. Tam živi še veliko Slovencev.

Razvoj vzhodnega Prekmurja in še posebej Goriškega ima posebne značilnosti. Ker je bilo to ozemlje skoraj 1000 let priključeno Madžarski, je bilo Goričko celo tisočletje potisnjeno v skrajni jugozahodni del te fevdalne države. Ostanke starega fevdalnega sistema so se poznali še do začetka prve svetovne vojne, čeprav je bila tlaka odpravljena že leta 1848. Agrarna

Madžarska je bila do konca prve svetovne vojne skoraj brez industrije, kar se je na Goričkem tudi poznalo. Zaradi naravnega prirastka je bila gostota prebivalcev visoka. Do konca 19. stoletja in v začetku 20. je bila v teh krajih rodnost prebivalcev višja od slovenskega povprečja. Brez industrije pa gospodarske razmere tedaj niso bile ugodne.

Zato so mnogi moški hodili na sezonsko delo v tujino (največ v Avstrijo), veliko mladih pa se je izselilo v Ameriko. Nazadovanje prebivalstva se je začelo po prvi svetovni vojni. Predvsem zato, ker so bile zaradi nove meje prerezane prometne žile, ki so bile skoraj izključno usmerjene na Madžarsko. Le-ta je takoj po podpisu pogodbe ukinita železniško progo, ki jo je povezovala z Goričko. V času Jugoslavije se prometne zveze niso kaj prida zboljšale, Goričko je bila odrezano od zaledja, s katerim je bila povezana tisoč let. Drugače pa je na zapadnem delu Goričke, ki meji na Avstrijo.

Goričko je še vedno agrarna pokrajina, čeprav razmere za poljedelstvo niso ugodne, ker ni večjih ravnih površin in tudi padavin je malo. Nekoliko večje možnosti so za živinorejo in sadjarstvo. Dobra tretjina kmetijskih gospodarstev ima komaj 3 ha zemlje, zato se kmetijska proizvodnja zelo razlikuje od ravnega dela Prekmurja, vendar ima dosti kulturnih značilnosti. Prekmurje in z njim Goričko sta versko zelo mešana. Poleg katoličanov in evangeličanov živijo tukaj pripadniki binkošne, jehovske, reformirane in židovske skupnosti. Vzroki so vpliv tujih sosedov itd. Močna je madžarska narodna skupnost, ki ima tukaj

dvojezične kulturne ustanove in tudi svoje zastopnike v državnem zboru.

Tudi v prehranjevalnem pogledu ima Goričko svoje posebnosti. Znane so jedi iz ajdove moke in kaše, najbolj znane pa so razne vrste kruha in drugih sladk.

Po raznih virih priredila D-ova.

PREKMURSKA GIBANICA

Krhko testo: 30 dkg moke, 15 dkg surovega masla, 1 rumenjaki, 2 do 3 žlice smetane.

Vlečeno testo: 30 dkg moke, 1 jajce, 1 žlica olja, mlačna voda.

Nadev: **zmleti orehi, skuta, malo smetane, rozine, mak (zmlet), surovo maslo za pokapanje, smetana za polivanje.**

Ta sladica sestoji iz dveh vrst testa. Podlaga je iz krhkega testa, ostalo iz vlečnega.

Krhko testo razvaljamo v velikosti pekača in ga položimo vanj. Pekač prej nekoliko pomastimo. Testo potresemo z orehi in rozinami ter pokapamo s surovim maslom. Nato razvlečemo vlečno testo in ga razrežemo na več kosov v velikosti pekača. Na nadev v pekaču položimo prvo plast vlečenega testa. Potresemo jo z zmletim makom in pokapamo s surovim maslom. Čez nadev zopet denemo drugo plast vlečenega testa. Tega pomažemo s skuto, ki smo jo prej razmešali z nekaj žlicami smetane. Zopet pokrijemo s testom in začnemo z nadevom od kraja (orehi in rozine). ponavljamo, dokler imamo nadev in plasti vlečenega testa. Na vrhu mora biti testo. Čez vse polijemo smetano in obložimo s koščki surovega masla. Spečemo.

NOVICE IZ SLOVENIJE

ŽE TRETJIČ V GUINNESOVO KNJIGO REKORDOV

Četrta maturantska parada, ki je potekala v 17 slovenskih mestih ter v Trstu in Pulju, je prinesla že tretji zaporedni vpis v Guinnessovo knjigo rekordov. Tokrat je ob zvokih Straussove četvorke iz opere Netopir zaplesalo kar 14.564 maturantov in maturantk oz. 3641 četvork. V številnih mestih so se plesne zabave nadaljevale tudi po koncu četvorke.

ČEBELARSKI PRAZNIK

Čebelarstva zveza Slovenije in Regijska čebelarstva zveza Petra Pavla Glavarja Dolenjske in Bele krajine sta v počastitev obletnice rojstnega dne Antona Janše na Lanskraju pri Trebnjem pripravili družabno srečanje. Praznovanje so začeli z bogoslužjem, ob tej priložnosti pa so slovesno odprli tudi prenovljeno kapelo Petra Pavla Glavarja, zaslužnega čebelarja, čebelarskega učitelja, pisca in duhovnika. Slovenski čebelarji so si za dan čebelarjev pred dve letoma izbrali rojstni dan prvega čebelarskega učitelja na Dunaju Antona Janše, ki je bil rojen v Breznici na Gorenjskem. Slavnostni govornik na prireditvi je bil predsednik Čebelarstva zveze Slovenije Alojz Peterle, ki se je zavzel predvsem za večjo prepoznavnost kranjske čebele, slovesnost pa so popestrili igralci iz Komende z igro o Petru Pavlu Glavarju.

PO SVETU

PREMIER IZ GHANDIJEVE STRANKE

Nekdanji indijski finančni minister, 71-letni Manmohan Singh, je zaprisegel kot novi indijski premier. Za kandidata ga je predlagala voditeljica stranke Sonia Gandhi, ki se je odločila, da ne bo prevzela položaja predsednice vlade.

Singh je sicer postal prvi sikh na položaju premiera v tej največji demokraciji na svetu, s tem pa tudi prvi predstavnik manjšine na tem položaju, potem ko so bili doslej vsi predsedniki vlade hindujci.

KRALJEVSKA POROKA

Španski prestolonaslednik princ Felipe (36) in nekdanja časnikarka Letizia Ortiz (31) sta v madridski katedrali Almudena izrekla usodni „da“ ter si obljubila večno zvestobo in ljubezen. Poročil ju je madridski kardinal Antonio María Rouco Varela, slovesnosti pa je prisostvovalo kakih 1600 povabljenec. Pred obljubo večne ljubezni je Felipe pogledal očeta, kralja Juana Carlosa, da bi po stari tradiciji dobil njegovo privolitve v

poroko, Juan Carlos pa mu je potrdil z rahlim prikimavanjem.

SVETOVNI NAČRT PROTI DEBELOSTI

Ob zaključku šestdnevne letnega zasedanja je 192 članic Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) sprejelo akcijski načrt proti debelosti.

Prevelike količine sladkorja, maščob in soli v prehrani so namreč letno krive za 60 odstotkov od skupaj 56 milijonov smrtnih primerov, ki bi jih bilo mogoče preprečiti. Akcijski načrt zato države poziva, naj uvedejo ukrepe za spodbujanje zdrave prehrane in gibanja.

ODHOD ŠPANCEV

Iz Iraka so odšli še zadnji španski vojaki. Španski premier José Luis Rodríguez Zapatero je obljubil, da bo vseh 1430 španskih vojakov iz Iraka umaknil do 27. maja. - Italijanski poslanci pa so zavrnili predlog opozicije za umik italijanskega kontingenta iz Iraka in sprejeli predlog, ki podpira premiera Silvia Berlusconi.

SLOVENCİ IN ŠPORT

SREBRO V JADRANJU

Ker predvidenih sklepov dveh regat na svetovnem jadralskem prvenstvu razreda 470 v Zadru zaradi brezvetrja, nevihte z dežjem in sonca, v katerem ni bilo pričakovane ga maestra, ni bilo, je ostalo pri rezultatih po 12 odjadranjih regatah v moški in ženski konkurenci. Lanski evropski podprvakinja iz Bresta Vesna Dekleva in Klara Maučec se iz Zadra tako vračata s srebrno kolajno, ki ji ni prav mnogo manjkalo do zlata (le pičla točka za Švedinjami). Najboljši slovenski jadralki, ki sta že v elitni regati v Hyeresu dokazali, da sta sposobni prijadrti na svetovni vrh, sta bili blizu zgodovinskemu uspehu slovenskega jadranja, ki doslej svetovne zlate kolajne še nima.

VELIKI POKAL ZA SLOVENKE

Reprezentanke v ritmični gimnastiki Andrea Žegarac, Špela Gala in Hana Gaber so uspešno zastopale slovenske barve na mednarodnem spomladanskem pokalu v Brnu, kjer je nastopilo 60 tekmovalk iz sedmih držav. Žegarčeva je med članicami osvojila mnogoboj in pokazala dobro pripravljenost pred bližnjim evropskim prvenstvom, njena reprezentančna kolegica Gala pa je bila druga. Njun uspeh je s tretjim mestom v konkurenci mladink lepo dopolnila še Gabrova, Slovenke pa so tako kot najuspešnejša reprezentanca osvojile tudi veliki pokal turnirja Spring Cup 2004.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SPOMINSKI VEČER TONČKA PANGERCA

Je bil preteklo nedeljo v župnijski dvorani v Ramos Mejiji. Tam se je zbralo okoli 100 gornikov in prijateljev gora. Predsednik SPD Buenos Aires g. Petriček je pozdravil navzoče. Nato je predsednik odseka v Bariločah France Jerman predvajal planinske filme Tres Picos in Postavitev križa na Capilli, nato Blagoslovitev križa, in Slovenska steza. Pred filmom o Paine je opisal pot in nesrečo Pangerca, Emil Cof je prebral kratko črtico Gore morilke v prevodu Vojka Arka. Večer se je končal s filmi o Bariločah in slovenskem romanu v Lujan leta 1953.

V. KULTURNI VEČER SKA

je bil v četrtek 26. maja v cerkveni dvorani v Ramos Mejiji. Posvečen je bil francoskemu srednjemu veku v umetnosti in življenju. Uvodoma je Marijan Marolt podal kratek pregled takratne umetnosti, potem je tudi komentiral film. Film je prikazoval Louvre, Chartres, Mount Saint Michelle, življenje Ludvika IX. In miniature it 14. stoletja. Udeležba okrog 50 ljudi.

IZ JUŽNE V SEVERNO

Mlakarjev Janče opisuje svojo pot iz Južne v Severno Ameriko, kot jo je doživel. „Ko sem po letih prišel spet v Buenos Aires, sem slišal, kako naši ljudje že pridno „travahajo, kobrajajo, kantajo in se molestirajo“, pri tem v Severni Ameriki „trajajo, klinajo, vačajo, lajkajo in se mufajo“. Dajč pohrustav in slovenski verderben že od zdavnaj ni moderno pri nas.

V STENI DHAULAGIRIJA

Že 14 dni tega, kar sem prišel sem. Dva člana sta odšla čez ledenik, odkoder se že vidi bela stena Dhaulagiri, koder bo šla naša pot. Naslednji dan smo 4 ure rinili v breg, da smo postavili 2. taborišče. Nato še ves dan do taborišča 3. Tam smo izkopali in pripravili prostor za dva šotora. Nato sem se vrnil za nekaj dni v bazo. Potem pa spet navzgor v taborišče 3 in še višje, kjer smo postavili taborišče 4. kar se našim prijateljem prej ni posrečilo. Tu smo se spravili skozi luknjo s spodnjega ledenika na zgornjega. Ker sem jaz našel in obdelal to pot, so jo nevljudno poimenovali po meni.

Nato sem se spet vrnil v taborišče 1. Tam imamo že vso hrano in opremo. Odslovili smo kulije. Jutri se začne resno delo. Mene so določili, da bom delal med 3. in 4. taboriščem in tam prenašal tovore kvišku.

Lepe pozdrave

Dinko

Svobodna Slovenija št. 23: 3. junija 1954

Veleposlaništvo poroča

Veleposlaništvo Republike Slovenije sporoča, da bo veleposlanik R. Slovenije v Argentini, mag. Bojan Grobovšek med 6. in 8. junijem 2004 na obisku pri slovenski skupnosti v Montevideu. V nedeljo, 6. junija 2004 ob 18. uri bo v Slovenskem domu razgovor in srečanje rojakov z veleposlanikom mag. Bojanom Grobovškom. Pred srečanjem z veleposlanikom bodo istega dne, t.j. v nedeljo, 6. junija 2004 med 15.00 in 18.00 v Slovenskem domu v Montevideu, Molinos de Rafo 897, organizirane konzularne ure. Strankam svetujemo, da se pred tem datumom obrnejo na veleposlaništvo v Buenos Airesu,

kjer bodo dobile natančna navodila o dokumentih, ki so potrebni za ureditev zelenih postopkov.

Informacije lahko dobijo po telefonu v konzularnem oddelku veleposlaništva (+54 11 4894 0621 int. 21).

Veleposlaništvo R. Slovenije obvešča, da bo ob vstopu novih držav članic v Evropsko unijo na Universidad Católica Argentina (UCA) predavanje z naslovom „La Unión Europea ampliada: Evolución y perspectivas“. Sodelovali bodo veleposlanik Republike Slovenije, Bojan Grobovšek, veleposlanica Irske, Paula Slattery, veleposlanik Italije,

ESLOVENIA, MI TIERRA

La dictadura real

Con el fin de mantener la unidad y el centralismo de Yugoslavia el rey Alexander instauró el 6 de enero de 1929 la dictadura. Abolió la constitución, disolvió los partidos políticos nacionales y el parlamento. También destituyó a los ministros. Cambió el nombre del Reino SHS (Serbios, croatas eslovenos) por el de Reino de Yugoslavia. Designó al general Živković en el cargo de jefe de gobierno. Los representantes de todos los partidos, excepto los del HSS, formaban parte del gobierno. El dr. Anton Korošec fue designado ministro de transporte. En su discurso de presentación aconsejó tomar con calma la disolución del partido SLS y de los grupos Orli atendiendo a la pacificación interna.

En cambio Croacia no se tranquilizaba y seguía con sus manifestaciones y protestas.

En el año 1930 el dr. Anton Korošec dimitió al cargo y pasó a formar parte de la oposición. En el año 1931 el rey presentó una Constitución redactada por él. Yugoslavia quedó dividida en regiones que tomaron el nombre de los ríos. Gracias a Dios toda Eslovenia formó parte de una sola, de la Dravska.

Si bien no se les permitía a los miembros de las distintas naciones tener bandera propia, se las ingeniaron para hacerse notar y demostrar el sentido de pertenencia. En Šenčur todos los hombres lucieron corbatas verdes (como si fueran una especie de escarapelas) logrando de este modo que el dr. Korošec sintiera su apoyo.

El rey hizo fin a las protestas encarcelando a una serie de croatas y confinando a los eslovenos. El dr. Korošec tuvo que ir a Hvar, el dr. Natlačen a Bosnia, el dr. Tine Debeljak a Nikšić (Montenegro), el rector Bogumil Remec a Kragujevac (Serbia). Tuvieron que quedarse en esos lugares hasta la muerte del rey Alexander.

Los ustashi, una organización de corte fascista, luchaban por fuera del marco que ofrecía Yugoslavia por una Croacia independiente bajo el mando de Pavelić. Contaban con el apoyo de Italia. En el año 1933 asesinaron al rey Alexander en Marsella.

OSEBNE NOVICE

Nov diplomant.

Na univerzi ITBA (Instituto Tecnológico Buenos Aires), je **Diego Sebastián García Pleško** z odličnim uspehom dokončal študije in postal strojni inženir. **Čestitamo in želimo obilo uspehov!**

Smrti. Umrla sta v Carapachayu **Marijan Jesenovec** (61) in **Ivan Koren** (78).

Naj počivata v miru!

DAROVALI SO

Za Rožmanov dom sta Božo in Marija Eiletz darovala 100 pesov, v spomin Dušana Kratnarja in Toneta Trudna. **Bog povrni!**

O MEŠANIH POROKAH

Vsebinsko sredi maja objavljenega dokumenta papeškega sveta za pastoralo z naslovom Jezusovo usmiljenje do priseljencev,

Roberto Nigido, in veleposlanik Madžarske, Ferenc Szönyi.

Predavanje bo v sredo, 26. maja 2004 ob 19. uri na sedežu UCA, Alicia Moreau de Justo 1400 (Edificio Santo Tomás Moro), Auditorio Mons. Derisi.

Vabljeni!

ki se nanaša na odnos katoličanov do priseljencev in med drugim odsvetuje poroke katoličanov s pripadniki drugih veroizpovedi, še posebej muslimani, je odraz izkušenj iz življenja in drži, vendar ne v vseh deželah enako, omenjeni dokument komentirajo v Tiskovnem uradu Slovenske škofovske konference. V Sloveniji je porok med pripadniki katoliške in islamske veroizpovedi malo; največ primerov poroke med katoličani in nekatoličani beležijo v Prekmurju, kjer gre za poroke med pripadniki katoliške in evangeličanske cerkve.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Tone Podražaj, Pavel Modic, Polona Makek, Neda Vesel, Pavlina Dobovšek, Boštjan Kocmur, Marko Vombergar.** Mediji: **STA.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadst. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpac.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@perseus.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

Dr. Lilijana Kožar, odvjetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 6. junija 2004, ob 16. uri v Slovenski hiši

- Koncelebrirana sveta maša
- Poklon pred spomenikom
- Spominska akademija v dvorani

Počastili bomo vse žrtve komunistične revolucije na Slovenskem

Zahvala po obisku

Iskreno se zahvaljujemo vsem odbornikom sanmartinskega Doma in drugim pomočnikom, posebno še Viktorju, ki je bil od vsega začetka organizator in pobudnik tega zahtevnega projekta: obisk Aleksandra Mežka.

Kljub veličastnosti dogodka ter velikim naporom se „naši fantje“ niso ustrašili nobenega dela. Srečni smo, ker je bil program zelo uspešen; kar pa je najvažnejše: povečali smo osebne stike in se seznanili s preprosto, domačo, čustveno osebo.

Sanmartinske družine

O prihodnji ustavni pogodbi EZ

Predsedujoči Evropski zvezi, irski premier Bertie Ahern, se je v okviru svoje turneje po evropskih prestolnicah na Brdu pri Kranju sestal s predsednikom vlade Antonom Ropom. „Imela sva zelo plodno razpravo,“ je pogovore s premierom ocenil Ahern. Ob tem je spomnil, da je irsko predsedstvo uspelo opraviti že veliko dela, mnenja evropskih sogovornikov pa bo upoštevalo pri pripravi nadaljnjih kompromisnih rešitev, saj si želi, da bi bila prihodnja ustavna pogodba EZ „zelo uravnotežen dokument“.

Ahern skuša v sklopu turneje po članicah povezave zbrati poglede in predloge voditeljev držav glede prihodnje ustavne pogodbe EZ, ki bo poleg dogovarjanja o prihodnjem predsedniku Evropske komisije osrednja tema vrha EZ 17. in 18. junija. Irsko predsedstvo zveze je nedavno sicer že obelodanilo nov kompromisni predlog dokumenta, ki je zunanjim ministrom EZ služil kot podlaga za vnovičen zagon medvladnih pogajanj.

V nadaljevanju pogovora je na željo svojega sogovornika Drnovšek predstavil slovensko oceno položaja na prostoru nekdanje Jugoslavije. Opozoril je na resnost položaja na Kosovu in možnost nadaljnjega zaostrovanja tamkajšnjih razmer. Na podlagi pogovorov s sogovorniki iz regije je slovenski predsednik izpostavil njihovo željo po vključitvi v EZ. Evropska perspektiva daje temu območju poseben stabilizacijski pomen, je še poudaril Drnovšek.

Slovenija vztraja na enem komisarju

Vodja slovenske diplomacije Dimitrij Rupel je v Bruslju po novem krogu medvladnih pogajanj o ustavni pogodbi Evropske zveze dejal, da želi Slovenija v Evropski komisiji v prihodnje ohraniti načelo enega komisarja na državo članico, saj v tem vidi zagotovilo za enakost in enakopravnost, obenem pa ne tudi zmanjšanja učinkovitosti omenjenega telesa. „Za Slovenijo je zastopnost v komisiji izjemno pomembna,“ je dejal Rupel.

Pri obsegu odločanja s t. i. kvalificirano večino pa Slovenija vztraja, da se ne širi tudi na poglavje davkov, je nadalje razložil minister. „Razumemo sicer nekatere motive, da bi se to zgodilo, a kljub temu vztrajamo, da se na davčnem področju odloča s soglasjem,“ je izjavil Rupel. V tem država ni osamljena - najbolj vneta zagovornica soglasja in s tem pravice do veta je Velika Britanija, podporo pa ima tudi v Irski in celi vrsti novih članic.

Sicer pa vodja slovenske diplomacije po sklenitvi dvodnevni pogajanji o ustavi - ta so bila sklicana prvič po propadu prvega poskusa dogovarjanja pred petimi meseci na vrhu v Bruslju in komaj mesec dni pred skrajnim rokom za doseg soglasja, to je vrh 17. in 18. junija - ni bil posebej optimističen. „Smo sredi pogajanj, na fronti. Stvari še niso zadovoljivo rešene,“ je dejal in opozoril, da rešitve pri ključnih vprašanjih do junijskega vrha zagotovo ne bo.

Spet družni nas venčani maj!

Nad. s 1. str.

1817 je general San Martín proglasil Karmelsko Marijo kot „Patrona y Generala del Ejército de los Andes“. Verodostojni pisni viri dokazujejo, da je Manuel Belgrano povzel barve argentinske zastave po belo modrem plašču lujanske Marije.

Argentinski narod roma k Mariji v Luján in se k njej zateka. Zelo goreče častijo Marijo tudi v notranjosti države v raznih svetiščih.

V četrti venec je ovitih 44 let plodnega življenja v tem našem

Domu. Zelo dolg bi bil ta venec, če bi nanj nanizali imena prav vseh, ki so nesebično sodelovali in pripomogli k novi obletnici. Naši dušni pastirji, ustanovitelji, predsedniki, odborniki, člani, voditeljice šole, učiteljice, učitelji, kateheti, žene in matere, vrsta zborovodij, pevk in pevcev, režiserji in igralci, športniki, otroci, mladina so cvetke, ki krasijo jubilejni venec. Pomembni mejniki v življenju Doma so povezani z Marijo. Prva slovenska maša je bila na praznik Marijinega vnebovzeta, naša šola nosi ime velikega Marijinega častilca, škofa dr. Gregorija Rozmana. Na trgu República de Eslovenia, v bližini Doma, stoji znamenje s podobo Marije Pomagaj, na dvorišču pa kapelica z Njenim kipom.

Spletli smo štiri vence, katerih skupni imenovalec je sv. Marija. Naj pridenemo še petega.

Škof Slomšek nam polaga na srce: „Lepšega venca ne moremo Mariji splesti, kakor njene svete čednosti posnemati.“ Zavedamo se, da je v današnjem svetu to včasih zelo težko. Živimo v potrošniški družbi, ki ne priznava duhovnih vrednot in nas od njih celo odvrča. Razvoj tehnologije je silno posegel v naše življenje. Preko interneta imamo, takorekoč, svet na dlani. Pa vendar nam ta napredek ne daje dokončnega smisla.

Zato naj nam Marija pomaga, da jo bomo posnemali v mislih, besedah in dejanjih. Le tako bomo dobri argentinski državljani, zvesti svojim koreninam v slovenskem Domu praznovali še nove jubileje!

PORAVNAJTE NAROČNINO!

VALUTNI TEČAJ
V SLOVENIJI
25. maja 2004

1 EVRO 238,56SIT
1 U\$S dolar 199,58SIT

Srcu sladke melodije Koncert vaških in mestnih pesmi

v izvedbi Mešanega pevskega zbora San Justo, pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar, v soboto, 5. junija, točno ob 20.30 v Našem domu v San Justu
Po koncertu na razpolago večerja (segedin golaž); prijave na 4441-1521.

PROŠNJA

ZEDINJENA SLOVENIJA med drugimi dejavnostmi vsako leto pripravi našo skupno domobransko proslavo.

Ta organizacija pa je povezana z raznimi stroški. Društvo nima izrednih dohodkov, ima pa mnogo potreb in izdatkov. Zato prosimo vse rojake, da se na dan proslave pri prostovoljnih prispevkih velikodušno odzovejo.

OBVESTILA

NEDELJA, 30. maja:

Žegnanje v Slovenski hiši. Ob 11.30 maša, nato kosilo; popoldan pete litanije.

SOBOTA, 5. junija:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

Koncert vaških in mestnih pesmi v izvedbi Mešanega pevskega zbora San Justo ob 20.30 (točno) v Našem domu v San Justu.

NEDELJA, 6. junija:

Spominska proslava žrtev vojne in revolucije ob 16. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. junija:

Domobranska proslava v San Martinu po sv. maši s prikazom „Begunci“.

Procesija sv. Rešnjega Telesa, ob 15.30 v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji.

Volitve poslancev v evropski parlament, na veleposlaništvu Republike Slovenije, Av. Santa Fe 846, 6. nadstropje, od 9. do 17. ure.

SOBOTA, 19. junija:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB ob 15.00 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 26. junija:

V Slovenski hiši praznik državnosti.

NEDELJA, 27. junija:

V slovenskem domu v San Martinu po maši predava José Pablo Bizai iz Paraná, Entre Ríos.

Norvežani, Švica in EZ

Nedavna širitev Evropske zveze je dala nov zagon zagovornikom vstopa Norveške v povezavo. Kot kaže raziskava javnega mnenja, je 51 odstotkov Norvežanov naklonjenih vstopu svoje države v EZ, medtem ko jih 36 odstotkov temu nasprotuje.

V zadnjem mesecu se je odstotek zagovornikov vstopa zvišal za štiri odstotne točke, medtem ko je število nasprotnikov ostalo enako.

Norvežani so doslej že dvakrat na referendumu zavrnili vstop svoje države v EZ, leta 1972 in leta 1994. Pred koncem mandata sedanjega parlamenta leta 2005 v državi ni predvideno nobeno novo glasovanje o vstopu Norveške v EZ.

Evropska zveza in Švica sta na vrhunskem zasedanju v Bruslju, prvem sploh, potrdili devet novih dvostranskih sporazumov, s katerimi se bo bogata alpska država z blizu osem milijoni prebivalci še bolj približala povezavi, z ozemljem katere je v celoti obkrožena. „Švica je naša najbližja sosed - geografsko, kulturno in gospodarsko,“ je ob tej priložnosti poudaril predsednik Evropske komisije Romano Prodi, medtem ko je švicarski predsednik Joseph Deiss dejal, sta strani začenjata „novo obdobje odnosov, še bolj kakovostnih in intenzivnih“.

Nadalje je bil potrjen sporazum o vstopu Švice v schengensko območje, do katerega naj bi prišlo - če bo dogovor ratificiran - v letu 2006 ali 2007.